

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 września 2017 roku, po rozpatrzeniu wniosku z 5 września 2017 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił A. K. prawa do rekompensaty z tytułu pracy w szczególnych warunkach, wskazując że ubezpieczona nabyła prawo do emerytury na podstawie przepisu art.184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. /decyzja k. 27 pliku akt ZUS zainicjowanego wnioskiem z dnia 3.07.2017/

W dniu 4 października 2017 roku A. K. odwołała się od powyższej decyzji wskazując, że przepracowała 40 lat, w tym 31 lat w warunkach szczególnych, nigdy nie korzystała z emerytury pomostowej, w związku z czym rekompensata jej przysługuje. /odwołanie k. 2-2 odwrót/

Odpowiadając na odwołanie pismem z dnia 2 listopada 2017 roku organ rentowy wniósł o jego oddalenie, przytaczając argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. /odpowiedź na odwołanie k.6/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 lipca 2013 roku A. K., urodzona w dniu (...), złożyła wniosek emerytury, załączając świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach w (...) Szpitalu (...) im. N.B. w Ł., stwierdzającym wykonywanie przez nią od 10 września 1977 roku do dnia wystawienia zaświadczenia (15 kwietnia 2009 roku) pracę w szczególnych warunkach. /wniosek i świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach k 1-2 pliku akt ZUS zainicjowanego wnioskiem z dnia 5.07.2013r./

Decyzją z dnia 19 lipca 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał wnioskodawczyni emeryturę od dnia 1 lipca 2013 roku. Wypłata emerytury została zawieszona ze względu na kontynuowanie przez wnioskodawczynię zatrudnienia. /decyzja k 15 pliku akt ZUS zainicjowanego wnioskiem z dnia 5.07.2013r./

Emerytura ta, na wniosek ubezpieczonej, była jej przeliczona decyzją z dnia 3 lipca 2015 roku. Wypłata świadczenia pozostała zawieszona. /decyzja k 35 pliku akt ZUS zainicjowanego wnioskiem z dnia 5.07.2013r./

W dniu 3 lipca 2017 roku A. K. złożyła wniosek o emeryturę, załączając w dniu 28 lipca 2017 roku świadectwo pracy stwierdzające rozwiązanie stosunku pracy z dniem 28 lipca 2017 roku. /wniosek i świadectwo pracy k 1-6, 18-19 pliku akt ZUS zainicjowanego wnioskiem z dnia 3.07.2017r./

Decyzją z dnia 8 sierpnia 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił wysokość i podjął wypłatę emerytury od dnia zgłoszenia wniosku – 1 lipca 2017 roku. /decyzja k 42 pliku akt ZUS zainicjowanego wnioskiem z dnia 5.07.2013r./

W dniu 6 września 2017 roku ubezpieczona złożyła wniosek o uwzględnienie w emeryturze rekompensaty z tytułu pracy w szczególnych warunkach. /wniosek k 46 pliku akt ZUS zainicjowanego wnioskiem z dnia 5.07.2013r./

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, których prawdziwość i rzetelność nie była przez żadną ze stron kwestionowana.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne.

Zgodnie z art.21 ust.1 ustawy o emeryturach pomostowych (Dz. U. 2015.965 t.j.) rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat.

Stosownie do treści ust. 2 tego przepisu rekompensata nie przysługuje osobie, która nabyła prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W myśl art.23 ust.1 i 2 powołanej ustawy ustalenie rekompensaty następuje na wniosek ubezpieczonego o emeryturę; rekompensata przyznawana jest w formie dodatku do kapitału początkowego, o którym mowa w przepisach art. 173 i art. 174 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Celem rekompensaty, podobnie jak i emerytury pomostowej, jest łagodzenie skutków utraty możliwości przejścia na emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego przez pracowników zatrudnionych przy pracach w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. W przypadku rekompensaty realizacja tego celu polega jednak nie na stworzeniu możliwości wcześniejszego zakończenia aktywności zawodowej, lecz na odpowiednim zwiększeniu podstawy wymiaru emerytury z FUS, do której osoba uprawniona nabyła prawo po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego (tak M. Zieleniecki - Komentarz do art.21 ustawy o emeryturach pomostowych, LEX, por. też wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 31.03.2016 r., III AUa 1899/15 – LEX 2044406).

Artykuł 2 pkt 5 i art. 21 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych formułują dwie zasadnicze przesłanki nabycia prawa do rekompensaty, tj.:

- 1) nienabycie prawa do emerytury pomostowej,
- 2) osiągnięcie okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z FUS wynoszącego co najmniej 15 lat.

Przesłanką negatywną zawartą w art.21 ust.2 ustawy o emeryturach pomostowych jest nabycie przez ubezpieczonego prawa do emerytury w obniżonym (niższym niż powszechny wiek emerytalny dla mężczyzn i kobiet) wieku z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych bądź w szczególnym charakterze. Zapis art. 21 ust. 2 ustawy o emeryturach pomostowych dotyczy więc sytuacji, w której osoba ubezpieczona, która wykonywała pracę w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze uzyskała świadczenie emerytalne związane z wykonywaniem takiej pracy w wymiarze przynajmniej 15 lat, a więc emeryturę w obniżonym wieku emerytalnym. Już z samej treści ustawy wprost można wysnuć powyższy wniosek. Mianowicie w art. 2 ustawy o emeryturach pomostowych ustawodawca zawarł tzw. słownik wyrażeń użytych w ustawie. Zgodnie z pkt 5 tego słownika określenie „rekompensata” oznacza odszkodowanie za utratę możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze, dla osób które nie nabyły prawa do emerytury pomostowej.

Z kolei zgodnie ze Słownikiem języka polskiego PWN słowo „rekompensata” oznacza 1) zrównoważenie lub wyrównanie braku, niedoboru lub ujemnego charakteru czegoś, 2) zlikwidowanie poniesionych przez kogoś strat lub doznanych krzywd, 3) to, co równoważy braki, straty lub krzywdy.

W ocenie Sądu rozpoznającego przedmiotową sprawę ustawa o emeryturach pomostowych miała być w swym założeniu alternatywą dla osób, które nie mogły nabyć prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach na podstawie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Rekompensata ma więc być dla takich osób odszkodowaniem, wyrównaniem szkody, za okresy pracy wykonywanej w warunkach szczególnych czyli o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia, która świadczona stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przyczynia się do szybszego obniżenia wydolności organizmu a tym samym szybszego, niż u pozostałych ubezpieczonych, ziszczenia się ryzyka ubezpieczeniowego, stąd też wykonującą ją osoba ma prawo do emerytury wcześniej niż inni ubezpieczeni.

Wbrew twierdzeniu wnioskodawczyni, przyznano jej z dniem 1 lipca 2013 roku, na jej wniosek z dnia 5 lipca 2013 roku, prawo do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym w związku z wykonywaniem przez co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Prawo do spornej rekompensaty nie może być jej zatem przyznane.

Fakt zawieszenia wypłaty przyznanego od dnia 1 lipca 2013 roku świadczenia w związku z kontynuowaniem zatrudnienia i podjęcie wypłaty od lipca 2017 roku nie zmienia – w ocenie Sądu Okręgowego – charakteru emerytury, przyznanej na podstawie art.184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a więc w obniżonym wieku emerytalnym.

Mając na względzie powyższe, na podstawie powołanych przepisów prawa materialnego i art.477¹⁴ § 1 k.p.c., Sąd oddalił odwołanie